

Kære rokammerater.

I dagens anledning har jeg skrevet en lille ode til efteråret:

Efterårets Farver

Gennem skovens tætte løv strømmer gyldne solstråler ned. Blade skifter farve, danser i vinden, og jorden modtager dem som et tæppe.

Røde, orange og gule nuancer, naturens palet i efterårssæsonen. Træerne giver slip på deres sommerkjoler, og vi ser deres sande skønhed.

Kølig luft omfavner vores kinder, mens vi går gennem knasende blade. Æbler høstes, græskar udskæres, og duften af krydderier fylder luften.

Halloween nærmer sig, natten bliver mørkere og mystisk. Stjernerne blinker som små lyspunkter, og vi føler os forbundet med universet.

Så lad os omfavne efterårets magi, dets farver, dufte og stemning. For selv når dagene bliver kortere, er efteråret en tid for varme hjerter.

Syv måneder går hurtigt i godt selskab, og godt selskab er hvad man finder i vores klubber. Dagen for standerstrygning er desværre nået, og derfor står vi samlet her i dag for at tage afsked med den gamle sæson.

I skal dog ikke fortvivle, for en ny sæson starter om kun 154 dage.

Til vores standerhejsning havde jeg ladet kunstig intelligens komponere talen. Denne gang har jeg selv ført pennen – næsten for Efterårets farver er faktisk ikke min fortjeneste. Den er skrevet af kunstig intelligens.

Hvad kan vi så se tilbage på og hvad skal fortrænges og sendes i glemmebogen. Lad mig starte med det sidste, for det er hurtigt overstået. Jeg har simpelt hen glemt det.

Det jeg husker, er masser af fantastisk ro vejr. Måske var der dage hvor der skulle et ekstra lag tøj på; men jeg har da fået tømt et par tuber solcreme, så helt galt har vejret da ikke artet sig.

Udover de faste roaftener tirsdag og torsdag har sæsonen budt på flere gode langture. I flæng kan nævnes Furesøen Rundt, whiskybæltet fra Skovshoved til Rungsted og retur, Trekroner har lagt græs til et par besøg, Roskilde Fjord, Stevns Klint fra Rødvig til Bøgskov Havn og retur og så har 8 medlemmer haft en fantastisk tur til Bengtfors i Dalsland.

Som noget nyt lavede vi i år vores egen tur pinsemorgen. Otte mere eller mindre morgenfriske roere troppede op kl. 04:00, for at tage ud på vandet. Det var ikke en imponerende solopgang; men vi fik da set lidt til solen inden turen gik retur til en velfortjent omgang morgenmad i klubhuset. Der var bred enighed om, det ikke ville være den sidste pinsemorgentur fra vores klub.

Oven i det har der været de traditionelle ture sammen med Bryggens Roklub. Desværre satte vejrguderne foden ned og forhindrede turen rundt om Amager, og turen til Ishøj havde ikke deltagelse fra vores klub.

Standerstrygningen lægger også op til, at regnebrættet skal gøres op.

Der er sammenlagt i begge klubber blevet roet 15.756 km i løbet af sæsonen. Heraf tegner Øresund sig for 9466 og Ældreroerne sig for 6290.

Det er desværre en hel del mindre end 2022; men det skyldes vel det faktum, at adskillige medlemmer i løbet af sæsonen har været på værkstedet for at få udskiftet hængsler og beslag i bentøjet.

Med hensyn til flidspræmier er der også opnået et par stykker af disse. Et enkelt medlem har haft sølvvåren på plads i nogen tid; men ved en særdeles fin slutspurt, kom der 3 sølvvårer mere på plads.

I april afholdt vi vores Åbnet Hus arrangement. Det var så som så med fremmøde; men vi fik da lavet aftale med tre nye medlemmer. Vi havde besluttet, at der med hensyn til instruktionen skulle prøves noget nyt. Vi inviterede de nye roere til en kombineret hygge og sludre og instruktionsdag. Det syntes vi selv gik fremragende, og de nye fik en meget bedre introduktion til roning end hvis de skulle have været presset ind en almindelig roaften. Desværre var et af de nye medlemmer allerede inden han kom på vandet første gang ramt af en slem diskusprolaps, og han måtte trække i nødbremsen, og indse, at det nok ikke skulle være roning han gav sig i kast med lige nu.

Nu kan vi se frem til en vintersæson med tirsdagsspecials hvor vi i år får mulighed for at høre om øl, vin og Afrika. Det er vist emner, der godt kan trække husarerne til huse.

Jeg kan se, at I står og små fryser, og er begyndt at tænke på om jeg aldrig bliver færdig, så I kan få jer en lille en til næsen. Jo, enden er nær; men inden I får fri, skal vi lige have gjort det vi er kommet for i dag.

Standeren skal ned. Nu har jeg jo tidligere afsløret, at vi ikke har mange af årets nyroere tilbage. Faktisk står vi i den situation, at vi ikke har set nogen af de nye siden før sommerferie, og det er heller ikke lykkedes helt at få etableret en kontakt til dem. Så jeg har måttet tænke lidt ud af boksen, og er kommet til det resultat, at så må jeg kigge på nogen af de garvede roere, som er kommet til klubben i år. Derfor tilfalder dette eftertragtede job Kurt Smidt. Sideløbende med sin roning inde hos Fætter BR har Kurt roet 174 km hos os. Så derfor vil jeg bede Kurt om at komme her op og hale standeren ned, og som et minde om denne stund får du standeren med hjem til evig arv og eje.

Med en kraftig omskrivning af et Søren Kierkegaard udsagn, vil jeg runde af med at sige, at I skal huske, at livet skal ros baglæns, men styres forlæns.

Så vil jeg gerne lade Roklubberne længe med leve 3 korte og 1 langt hurra

Til knastelak ro væk!!